

Phẩm 5: KHÔNG

Vô lượng các kinh
Nói nhiều nghĩa không
Thế nên ở đây
Giải thích lược qua.
Chúng sinh căn độn
Trí tuệ kém cõi
Không thể biết rộng
Vô lượng nghĩa không.
Nên tôn kinh này
Chỉ nói tóm lược
Phương tiện nhiệm mầu
Dùng đủ nhân duyên.
Vì kẻ độn căn
Khởi lòng đại Bi
Ta nay diễn nói
Kinh điển nhiệm mầu.
Như ta đã hiểu
Biết ý chúng sinh
Thân này hư huyễn
Như mây trong không.
Xóm làng sáu nhập
Chỗ ở cửa giặc
Tất cả tự ở
Đều chẳng biết nhau.
Mắt thấu nhận sắc
Tai phân biệt tiếng
Mũi ngửi các mùi
Lưỡi nếm các vị,
Còn phần thân căn
Tham lãnh các xúc
Ý căn phân biệt
Tất cả các pháp.
Sáu tình các căn
Mỗi mỗi tự duyên
Cảnh giới các trần
Không duyên thứ khác.
Tâm như ảo hóa
Rong ruổi sáu tình
Mà thường vọng tưởng
Phân biệt các pháp.
Cũng như người đời
Đuổi bắt hư không
Sáu giặc phá hoại

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Ngu không biết tránh.
Tâm thường nương tựa
Cảnh giới sáu căn
Mỗi mỗi tự biết
Cảnh riêng của mình.
Duyên theo sắc, thanh
Hương, vi, xúc, pháp
Tâm ở sáu tình
Như chim sa lưới,
Tâm ấy thường thường
Ở nơi các căn
Theo đuổi các trần
Không thể tạm bỏ.
Thân lống hư dối
Không thể trường dưỡng
Không có tranh cãi
Cũng không có chủ.
Từ các nhân duyên
Hòa hợp mà có
Không có chắc thật
Do vọng tưởng khởi,
Cơ quan nghiệp lực
Hư dối tụ hợp
Đất, nước, gió, lửa
Hợp lại tạo thành.
Tùy thời tăng giảm
Tàn hại lẫn nhau
Như bốn con rắn
Đồng nhốt một hộp.
Bốn rắn to ấy
Tính chất khác nhau
Hai trên hai dưới
Các phương cũng hai.
Rắn lớn như thế
Đều diệt không sót
Hai rắn đất, nước
Tánh chúng chìm xuống,
Hai tánh tâm, thức
Tháo động không ngừng
Tùy nghiệp chịu báo
Các cõi trời, người.
Tùy chỗ tạo nghiệp
Mà đọa các loài
Thứ nước, lửa, gió
Khi tan diệt hoại.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đại tiểu bất tịnh
Đầy chảy ra ngoài
Thân sinh các trùng
Không thể ưa mến.
Vứt bỏ ngoài gò
Như cây mục nát
Thiện nữ nên biết
Các pháp như thế.
Chỗ nào có người
Và có chúng sinh
Bản tánh vắng lặng
Vì vô minh có.
Các đại cũng thế
Mỗi mỗi chẳng thật
Vốn tự không sinh
Tánh không hòa hợp.
Do nhân duyên ấy
Ta nói các đại
Từ gốc không thật
Hòa hiệp mà có.
Thể tướng vô minh
Vốn tự không có
Nhân duyên vọng tưởng
Hòa hợp mà có.
Vì không thật có
Giả danh vô minh
Thế nên ta nói
Gọi là vô minh,
Hành, thức, danh sắc
Lục nhập, xúc, thọ
Ái, thủ, hữu, sinh
Lão, tử sâu não.
Hạnh nghiệp các khổ
Không thể nghĩ bàn
Sinh tử vô ngần
Luân chuyển chẳng dứt.
Vốn không có sinh
Cũng không hòa hợp
Suy nghĩ bất thiện
Tâm hành gây tạo.
Ta đoạn tất cả
Các kiến trói buộc
Dùng dao trí tuệ
Rọc lưới phiền não.
Quán thân năm ấm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tất cả vắng lặng
Chứng đạo vô thượng
Công đức nhiệm mầu.
Mở cửa cam lồ
Chỉ đồ cam lồ
Vào thành cam lồ
Ở nhà cam lồ.
Khiến các chúng sinh
Ăn vị cam lồ
Thổi loa đại pháp
Đánh trống đại pháp,
Đốt đuốc đại pháp
Tuôn mưa đại pháp
Ta nay phá dẹp
Tất cả oán kết,
Dựng cao cờ pháp
Mầu nhiệm thứ nhất
Độ các chúng sinh
Khởi biến sinh tử.
Hằng dứt ba ác
Vô lượng khổ não
Lửa dữ phiền não
Đốt các chúng sinh.
Không ai cứu hộ
Không chỗ nương tựa
Ta dùng mỹ vị
Cam lồ mát mẻ.
Giúp họ đầy đủ
Khiến lìa nóng bức
Ở vô lượng kiếp
Tu hành các hạnh,
Cúng dường, cung kính
Chư Phật Thế Tôn
Kiên cố tu tập
Đạo nghiệp Bồ-đề.
Cầu được Như Lai
Pháp thân chân thật
Xả bỏ thân mạng
Lóng đốt chân, tay.
Đầu, mắt, tủy, não
Vợ, con yêu dấu
Tiền tài trân bảo
Trân châu, anh lạc,
Litu ly, vàng, bạc
Trân bảo, tiền, tài...

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tất cả vật quý.

